

Ár 2018, föstudaginn 26. janúar, er dómþing Dómstóls ÍSÍ háð á símatorgi Símans, 7557755, af Hilmari Gunnlaugssyni dómara, Sigurði I. Halldórssyni meðdómara og Sigurði Magnússyni meðdómara.

Fyrir er tekið:
Málið nr. 6/2017:
Lyfjaráð ÍSÍ
gegn
Bergi Sverrissyni

Gögn málsins nr. 1 til 6 liggja frammi. Mættir eru Davíð Rúrik Ólafsson formaður Lyfjaráðs ÍSÍ, Birgir Sverrisson verkefnisstjóri Lyfjaráðs ÍSÍ og Ragnar Baldursson hrl., lögmaður kærða.

Er nú í réttinum kveðinn upp svofelldur

DÓMUR:

I. Dómkröfur.

Mál þetta er mótttekið af skrifstofu ÍSÍ 21. apríl sl. Kærandi er Lyfjaráð ÍSÍ, íþróttamiðstöðinni í Laugardal, Engjavegi 6, 104 Reykjavík. Kærði er Bergur Sverrisson, kt. 161294-2339, Háaleitisbraut 151, 108 Reykjavík.

Málinu var úthlutað Hilmari Gunnlaugssyni dómara í dómstól ÍSÍ samdægurs, en að höfðu samráði við lögmann kærða var málinu frestað um nokkrar vikur vegna fjarveru hans. Að þeim liðnum dróst málið verulega, vegna atriða sem lúta að dómsformanni. Var málið tekið fyrir 6. desember sl. og fékk kærði frest til 13. desember til að skila greinargerð. Kærði fór fram á að dómsformaður viki sæti vegna vanhæfis og var úrskurður þar sem kröfunni var hafnað kveðinn upp 13. desember sl. Sá úrskurður var ekki kærður til áfrýjunardómstóls ÍSÍ og var málið tekið fyrir að nýju að kærufresti loknum þann 21. desember sl. Málinu var frestað til aðalmeðferðar þann 17. janúar 2018. Með vísan til greinar 23.6 í lögum ÍSÍ kallaði dómari þá Sigurð I. Halldórsson dómara í dómstól ÍSÍ og Sigurð Magnússon liffræðing sem meðdómendur í málinu. Aðalmeðferð fór fram 17. janúar sl. og í kjölfarið sama dag var málið dómtekið.

Dómkröfur kæranda eru svofelldar:

Þess er krafist að kærði verði dæmdur til fjögurra ára óhlutgengis til þátttöku í allri starfsemi sem fram fer á vegum ÍSÍ, sambandsaðila þess eða félaga eða deilda innan þeirra, frá uppkvaðningu dóms að telja.

Dómkröfur kærða eru svofelldar:

Kærði krefst þess að málinu verði vísað frá eða hann að öðrum kosti sýknaður af kröfu kæranda og að honum verði dæmdur málskostnaður.

II. Málsatvik.

- Óumdeilt er að kærði var boðaður í lyfjaeftirlit 27. nóvember 2016 eftir Íslandsmótið í Crossfit, sem haldið var meðal annars í íþróttahúsini í Digranesi. Lyfjaeftirlit ÍSÍ var framkvæmdaraðili lyfjaeftirlits fyrir hönd Crossfitsambands Íslands (CFSI).
- Þá er óumdeilt að kærði neitaði að gangast undir lyfjaeftirlitið þrátt fyrir að honum hafi verið gerð grein fyrir því að það varðaði refsingu til jafns við fall á prófinu. Liggur fyrir lyfjaeftirlitseyðublað nr. 109 með tímasetningunni 17:45 (boðun) og 17:50 (prófskýrsla) þann 27. nóvember 2016 þar sem kærði skrifar undir yfirlýsingum að hann neiti prófi. Staðfesti kærði þetta við aðalmeðferð málsins.

3. Með kæru dagsettri 28. febrúar 2017 kærði kærandi kærtða fyrir brot það sem mál þetta fjallar um. Með úrskurði dómstóls ÍSÍ, dags. 12. apríl 2017 var málinu vísað frá dómi, á þeim grunni að ekki væri óyggjandi að kærði hefði á þeim tíma sem málsatvik áttu sér stað, verið skráður félagi í aðildarfélagi ÍSÍ. Kærandi nýtti sér heimild greinar 24.3 í lögum ÍSÍ og skaut málinu að nýju til dómstólsins með kæru dagsettri 21. apríl 2017. Ekki er um það deilt að það var innan þess tímaramma sem áskilinn er í lögum ÍSÍ.
4. Kærandi hefur lagt fram frekari gögn til stuðnings staðhæfingu sinni um að kærði hafi á þeim tíma sem meint brot átti sér stað, verið félagi í aðildarfélagi ÍSÍ. Þá hefur kærði ekki mótmælt þeirri staðhæfingu, og hefur framburður hans fremur stutt hana.

III. Málatilbúnaður kæranda.

1. Af hálfu kæranda er vísað til þess að samkvæmt gr. 1.3.1.1., 1.3.1.4 og 1.3.3. í lögum ÍSÍ um lyfjamál nái lögin til allra íþróttamanna sem eru meðlimir sérsambands eða einhvers sambandsaðila ÍSÍ hvort sem þeir keppa á mótmum innan eða utan ÍSÍ. Í þessu tilfelli er Lyftingafélag Reykjavíkur sambandsaðili ÍSÍ og kærði sé félagsmaður þar. CFSI er ekki aðili að ÍSÍ og er því af hálfu kæranda litið svo á að lyfjaeftirlitið umrætt sinn hafi verið utan keppni.
2. Samkvæmt 2. gr. laga ÍSÍ um lyfjamál er lyfjamisnotkun bönnuð og telst brot m.a. framið ef einstaklingur forðast eða neitar að veita sýni/gangast undir lyfjapróf eftir boðun eins og heimilað er í lyfjareglum ÍSÍ eða öðrum viðeigandi reglum (gr. 2.3.).
3. Kærandi byggir á því að kærði hafi verið skráður í Lyftingafélag Reykjavíkur frá 14. febrúar 2016. Í fylgiskjali við kæru segir: *Pann 23. febrúar 2017 kom í ljós að hann (kærði) er skráður í Lyftingafélag Reykjavíkur, en ekki hafði verið fullkomlega rétt staðið að skráningu hans þegar hann var upphafsga skráður þann 14.02.2016 sem iðkandi þess félags. Var honum ásamt öðrum bætt við í yfirmöppu þeirrar möppu er inniheldur iðkendur en þó almennt ekki notast við við skráningar. Engu að síður hefur Bergur iðkað lyftingar og keppt undir merkjum Lyftingafélags Reykjavíkur síðan þá.*
4. Kærandi telur ný gögn taka af öll tvímæli um að kærði var skráður félagsmaður hjá lyftingasambandi Íslands þegar málsatvik áttu sér stað og heyri því undir lögsögu lyfjaeftirlits ÍSÍ.
5. Með vísan til málavaxtalýsingar og framlagðra sönnunargagna er það mat Lyfjaráðs ÍSÍ að kærði hafi með háttsemi sinni gerst sekur um lyfjamisnotkun. Varðandi refsingu kærða bendir kærandi á að samkvæmt gr. 10.3.1. í lögum ÍSÍ um lyfjamál skuli refsing fyrir fyrsta brot vera 4 ára óhlutgengi, nema að íþróttamaðurinn geti sýnt fram á að brotið á lyfjareglunni hafi ekki verið að yfirlögðu ráði. Telur Lyfjaráð ÍSÍ að síðastnefnd undanþága eigi ekki við í þessu tilfelli.

IV. Málatilbúnaður kærtða.

1. Kærði vísar í greinargerð sinni til fyrri greinargerðar í sama mál, sem reifuð var í úrskurði dómsins í mál 3/2017 frá 12. apríl sl. Eru þau endurtekin hér í punktum nr. 2 til 10.
2. Af hálfu kærtða er á því byggt að kærði hafi ekki verið boðaður til utan keppnis prófs á vegum ÍSÍ, heldur ólögmæts prófs innan keppni á vegum Crossfits sambandsins sem stendur utan ÍSÍ. Réttarstaða þess er prófið beinist að sé ekki sú sama þegar um sé að ræða próf á vegum aðila utan ÍSÍ, auk þess sem hún sé mismunandi eftir því hvort próf sé innan eða utan keppni. Vísar kærði til skilgreininga á “í keppni” og “utan keppni” í viðauka 1 við lög ÍSÍ um lyfjamál.
3. Kærði byggir á því að Crossfit samband Íslands hafi samið við ÍSÍ um lyfjaeftirlit innan þessa tiltekna móts og því sé um að ræða próf í keppni. Prófið hafi verið kynnt sem slíkt og því verði ekki breytt eftir á.

4. Á þessum grundvelli hafi kærði tekið þá ákvörðun að neita að gangast undir prófið, þar sem hann taldi sér það ekki skylt. Gefur kærði eftirfarandi skýringar á synjun sinni:
- Engar reglur um lyfjamál er að finna hjá Crossfit sambandi Íslands, en tilvist slikra reglna sé fortakslaust skilyrði samkvæmt reglum Alþjóða lyfjaefstirlitsstofnunarinnar (WADA Code). Er vísað til dóma the Court of Arbitration for Sport (CAS) í málum nr. 2011/A/2675, 2009/A/1817, 2009/A/1844 og 2008/A/1452. Einnig vísar kærði hér til greina 16.1 og 16.2 í lögum ÍSÍ um lyfjamál.
 - EKKI sé byggjandi á skjalnu Waiver & Consent, þar sem ekkert liggur fyrir um að kærði hafi lesið og undirritað þær síður skjalsins sem ákvörðun Crossfitsambands Íslands byggir á, skjalið sé á erlendu tungumáli og ófullnægjandi af þeiri ástæðu og í skjalnu sé ekkert um lyfjamál annað en slóð á vefsíðu WADA og tilvísanir í einstaka kafla WADA Code.
5. Kærði kveðst hefði brugðist öðruvísi við ef hann hefði vitað að um væri að ræða lyfjapróf vegna aðildar að félagi undir ÍSÍ.
6. Kærði kveður ekkert liggja fyrir í málinu hvaðan kærandi sæki heimild til að fara fram á próf hjá kærða utan keppni. Enginn rökstuðningur sé í kærunni um þetta og eigi það að leiða til frávísunar.
7. Kærði kveðst ekki hafa keppt í mótmum á vegum Lyftingasambands Íslands um langa hríð og þegar hann hafi kynnt sér stöðu sína í FELIX, félaga-/skráningarkerfi ÍSÍ hafi honum verið tjáð að hann væri ekki skráður í aðildarsamband ÍSÍ. Telur kærði þetta hafa verið staðfest í gögnum málsins og segir ekkert hald í því gagnvart kærða að skrá hann í aðildarsamband eftir að hið meinta brot á að hafa átt sér stað.
8. Kærði byggir á því að neitun á að fara í lyfjapróf sé annað en þegar keppandi falli á lyfjaprófi. Reglur WADA code er snúa að málsmeðferð og háttsemi íþróttasamband byggja á alþjóðlegum mannréttindarsáttmálum. Byggir kærði á því að refsingar samkvæmt reglunum hafi gríðarleg áhrif á líf íþróttamanna og því verði að gera ríkar kröfur til ákæruvaldsins.
9. Kærði telur að kærandi beri sönnunarbyrði fyrir: 1) að um utan keppni próf hafi verið að ræða, 2) að um brot á reglu hafi verið að ræða, 3) að kærði hafi vísvitandi neitað að gefa sýni fyrir það próf sem kært er út af og 4) að kærði hafi af ásetningi neitað að taka það próf sem kært er út af (WADA code 2015). Ekkert af þessu hafi verið sannað og því beri að sýkna kærða.
10. Kærði byggir á lögum ÍSÍ um lyfjamál, WADA Code og dóumur er byggja á þeim reglum. Þá byggir kærði á almennum rétti borgara til sanngjarnrar og eðlilegrar málsmeðferðar og rétti til að þurfa ekki að hlíta öðrum reglum og viðurlögum en þeim hafa verið kynntar og birtar með fullnægjandi hætti.
11. Í greinargerð kærða frá 11. desember 2017 eru til viðbótar sett fram eftirfarandi rök:
12. Talið er að ný gögn um aðild kærða að lyftingasambandi Íslands séu of seint fram komin. Kærandi hafi fengið tækifæri til að leggja fram frekari gögn við meðferð máls 3/2017, þau hafi verið talin ófullnægjandi og úrskurður byggður á þeim. Ekki verði úr því bætt eftir það.
13. Kærði telur einsýnt að lög ÍSÍ áskilja að málsmeðferð sé mjög skjót og verði fallist á kröfu kæranda þá megi telja að slík niðurstaða yrði ómerkt sökum þess dráttar sem orðið hesur á málinu. Vísar kærði þessum rökum til stuðnings til greina 24.3 og 27 í lögum ÍSÍ.
14. Þá er byggt á því að dómsformaður sé vanhæfur í málinu, þar sem hann hafi, sem dómari í máli nr. 3/2017, skilað sératkvæði þar sem hann hafi tekið rökstudda afstöðu til sakarefnisins og komist að þeiri niðurstöðu að sakfella bæri kærða. Lita beri svo á, að

þar með hafi dómsformaður tekið afstöðu til sakarefnisins áður en meðferð þessa máls hófs og því verði að telja vitað að hann muni dæma kærða í óhag áður en meðferð málsins hefst. Þetta gangi gegn almennum réttarfarsreglum og mannréttindasáttmála sem eigi að tryggja óhlutdræga málsmeðferð. Megi því einnig búast við ómerkingu dómsins ef dómsformaður sitji í domi sem sakfelli kærða.

15. Þá er byggt á 8. gr. WADA Code um rétt einstaklinga til réttlátrar málsmeðferðar.
16. Kærði vísar til nýlegra dóma um keppnisbönn þar sem aðstæður voru sambærilegar málavöxtum þessa máls, þar sem dæmt hafi verið í eins árs bann. Nú sé liðið rúmlega ár frá atvikum máls og alþjóðlegt bann kærða sé einnig að renna út. Kærði hafi í raun þegar tekið út reffsingu sína.
17. Loks ítrekar kærði málatilbúnað um að málið eigi ekki undir Lyfjaráð ÍSÍ og þar með ekki undir dómstól ÍSÍ. Um allsherjar klúður hafi verið að ræða af hálfu CrossFit Ísland og engin ástæða fyrir Lyfjaráð ÍSÍ að bendla sig frekar við þetta dapurlega mál.
18. Við flutning málsins var af hálfu kærða lögð sérstök áhersla á eftirfarandi ákvæði í skjali því sem kærði, eins og aðrir keppendur í umræddu móti, skrifuðu undir, skjalið Waiwer & Consent: *I understand that NOC Iceland will not be the results management authority in case of an anti-doping rule violation.*

V. Vitnaleiðslur.

1. Kærði gaf skýrslu fyrir dóminum. Lýsti hann aðstæðum á vettvangi þannig að mikill æsingur hafi verið, enda hafði félagi hans þá nýverið hafnað að gefa sýni. Hann hafi fetað í fótspor hans og talið sig vera í fullum rétti. Aðspurður kvaðst kærði ekki muna greinilega hvort þeir sem framkvæmdu lyfjaeftirlitið hafi verið í fatnaði merktum lyfjaeftirliti ÍSÍ. Kærði staðfesti að hafa skrifað undir yfirlýsingu á ensku, waiwer & consent.
2. Kærði kveðst ekki hafa fengið vitneskju um bann sem Crossfitsambandið hafi dæmt hann í samdægurs fyrr en um kvöldið á fréttamiðlum á netinu, en þar hafi komið fram að honum væri óheimilt að stunda Crossfit á Crossfit stað.
3. Fram kom hjá kærða að hann hafi keppt á alþjóðlegu móti í Crossfit á Kýpur á árinu 2017, en þegar hann hafi ætlað að keppa í móti á vegum lyftingasambandsins hafi honum verið tjáð munnlega, að hann mætti það ekki vegna þessa máls. Hann kvaðst gera sér grein fyrir því nú, að sú synjun hafi væntanlega ekki verið lögmæt.

VI. Forsendur og niðurstöður.

1. Samkvæmt gr. 20.1 í lögum ÍSÍ hafa dómstólar ÍSÍ fullnaðarlögsögu yfir þeim málefnum sem koma upp innan íþróttahreyfingarinnar og sem varða lög og reglur Íþrótt- og Ólympíusambands Íslands (ÍSÍ). Þeir eru því ekki almennir dómstólar, heldur takmarkaðir við mál sem varða brot aðila innan ÍSÍ á lögum þess og reglum og heyra önnur mál ekki undir þá.
2. Lög ÍSÍ um lyfjamál gilda eingöngu um þá sem eru félagar í aðildarfélögum ÍSÍ. Í málum sem höfðuð eru fyrir dómstóli ÍSÍ vegna brota á þeim þarf því að vera unnt að sýna fram á að umrædd lagaákvæði hafi átt við um kærða þegar meint brot var framið og ber kærandi sönnunarbyrði hvað það varðar.
3. Í málum sem höfðuð eru vegna brota á lögum ÍSÍ um lyfjamál, vegna atvika við lyfjaeftirlit sem Lyfjaeftirlitsnefnd framkvæmir innan ÍSÍ, eru jafnan yfirgræfandi líkur á að lög ÍSÍ hafi átt við um kærða þegar meint brot var framið. Það leysir kæranda þó ekki undan þeirri skyldu að sýna fram á þetta, sem ætti að vera vandalaust.
4. Í málum sem höfðuð eru vegna brota á lögum ÍSÍ um lyfjamál, vegna atvika við lyfjaeftirlit sem Lyfjaeftirlitsnefnd framkvæmir í verktöku á vegum aðila utan ÍSÍ eru ekki sjálfkrafa sömu líkur á að lög ÍSÍ hafi átt við um kærða þegar meint brot var framið.

- Í slíkum tilvikum er því sérstaklega áriðandi að kærandi sýni fram á að svo sé, sem einnig ætti að vera vandalaust ef því er í raun þannig hattað.
5. Af hálfu kærða er á því byggt, að ný gögn séu of seint fram komin, þar sem kærandi hafi fengið næg tækifæri undir rekstri máls 3/2017 til að leggja þau fram. Úr þessu verði ekki bætt við meðferð þessa máls.
 6. Með úrskurði dómstóls ÍSÍ um frávísun máls 3/2017 lauk meðferð þess máls. Þó mál þetta sé vegna sömu málavaxta og aðilar hafi getað vísað til og lagt fram gögn úr máli 3/2017, þá er þetta sérstakt mál, sem aðilar geta rekið líkt og málið væri að koma fyrir dómstól ÍSÍ fyrsta sinni.
 7. Telja verður að það sé tilgangur ákvæðis 24.3 í lögum ÍSÍ að gefa kæranda möguleika á að koma máli aftur til meðferðar Dómstóls ÍSÍ til að fá efnismeðferð þar, og bæta úr þeim ágöllum sem urðu til þess að máli var vísað frá dómi.
 8. Verður því ekki fallist á það með kærða, að framlagning nýrra gagna um félagsaðild kærða sé óheimil.
 9. Af hálfu kæranda hafa verið lögð fram greinarbetri skjöl um aðild kærða að Lyftingasambandi Íslands, heldur en lágu frammi í máli 3/2017 milli sömu aðila. Í bréfi Lyftingasambands Íslands dags. 21. apríl 2017 kemur fram að kærði var þá skráður félagi og hafði verið það frá 14. febrúar 2016. Jafnframt kemur þar fram, að kærði keppti á Íslandsmeistaramótinu í ólympískum lyftingum 2016 þann 27. – 28. febrúar 2016 og endaði í þriðja sæti í -94 kg flokki karla.
 10. Framburður kærða um að hann hafi sóst eftir að keppa í móti á vegum Lyftingasambandsins í lok árs 2017 gefur til kynna að hann hafi sjálfur talið sig félagsmann þar.
 11. Þá hafa ekki verið höfð uppi sérstök mótmæli við aðild kærða, önnur en þau að í greinargerð í þessu máli er vísað með almennum hætti til greinargerðar í máli 3/2017.
 12. Kærandi hefur einnig lagt fram nýja útprentun úr félagakerfi ÍSÍ, Felix. Það skjal, sem alla jafna ætti að nægja sem sönnun fyrir aðild að aðildarfélagi ÍSÍ, er hins vegar ódagsett og getur því ekki, þegar aðild er mótmælt, veitt óyggjandi sönnun.
 13. Að teknu tilliti til framanritaðs, og þá einkum bréfs Lyftingasambands Íslands frá 21. apríl 2017 sem nýtur stuðnings í framburði kærða sjálfs, þá verður lagt til grundvallar að kærði hafi, þegar atvik máls áttu sér stað, verið félagi aðildarfélags ÍSÍ.
 14. Um lyfjaprófunarvald er fjallað í grein 5.2. í lögum ÍSÍ um lyfjamál. Þar segir m.a.:
 - 5.2.1. *Með fyrirvara um lögsögulegar takmarkanir varðandi lyfjapróf á mótmum samkvæmt grein 5.3. í lyfjalögnum, hefur lyfjaeftlitsnefnd ÍSÍ vald til að prófa alla íþróttamenn sem heyra undir gildissvið greinar 1.3. hér að ofan, bæði í keppni og utan keppni.*
 - 5.2.2. *Lyfjaeftlitsnefnd ÍSÍ getur krafð sérhvern íþróttamann sem heyrir undir prófunarvald þess (þar á meðal íþróttamann í keppnisbanni) um sýni hvenær og hvar sem er.*
 15. Í grein 1.3. í lögum ÍSÍ um lyfjamál er fjallað um þá einstaklinga sem falla undir lögini og í grein 1.3.1.1 segir: *Allir íþróttamenn og aðstoðarfólk íþróttamanns sem eru meðlimir eða leyfishafar sérsambands eða einhvers sambandsaðila ÍSÍ (þar á meðal eru öll félög, lið, sambönd eða deilir).*
 16. Réttur Lyfjaeftlitsnefndar ÍSÍ til að taka íþróttamann hvenær og hvar sem er í lyfjapróf verður ekki túlkaður þróngt, enda baráttu gegn lyfjamisnotkun í íþróttum eitt grundvallaratriða í verndun hinna sjálftryggu gilda íþróttanna, eins og það er orðað í formála laga ÍSÍ um lyfjamál og í lögum ÍSÍ, sbr. grein 1.6.
 17. Ekki skiptir máli, hvort kærða hafi verið kynnt að lyfjaprófið væri utan keppni eða innan keppni. Heimild Lyfjaeftlitsnefndar ÍSÍ til að framkvæma lyfjapróf var ótvírað, hvort

sem lyfjaprófið fellur undir innan eða utan keppni. Ágreiningur um það hvort lyfjapróf skuli teljast innan eða utan keppni getur haft áhrif á það hvernig fara skuli með niðurstöðu lyfjaprófs, en ekki hvort framkvæma megi lyfjapróf.

18. Aðilar deila ekki um það að Crossfitsamband Íslands er ekki aðili að ÍSÍ og mótt á þess vegum því ekki viðurkennd keppni af hálfu ÍSÍ.
19. Leggja verður til grundvallar að einstaklingar á vegum Lyfjaeftirlitsnefndar ÍSÍ hafi boðað til lyfjaprófsins umrætt sinn. Telja verður að kærða hafi verið þetta ljóst, enda áritaði hann sérstakt Lyfjaeftirlitseyðublað, sem er rækilega merkt ÍSÍ. Undir það rita af hálfu lyfjaeftirlitsaðila tveir einstaklingar, auk fylgdarmanns kærða og kærði sjálfur. Í athugasemdir er skráð, íþróttamaður neitar prófi.
20. Samkvæmt framansögðu verður að leggja til grundvallar að:
 1. Kærði var þann 27. nóvember 2016 félagsmaður aðildarfélags ÍSÍ,
 2. Kærði var boðaður til lyfjaprófs af þar til bærum aðilum á vegum Lyfjaeftirlitsnefndar ÍSÍ,
 3. Kærði var krafinn um sýni af þar til bærum aðilum,
 4. Kærði neitaði sýnagjöf.
21. Með vísan til framanritaðs hefur kærði brotið gegn grein 2.3 í lögum ÍSÍ um lyfjamál, nema sýnt verði fram á af hálfu kærða, að *óyggjandi réttlæting* (e. *compelling justification*) hafi verið fyrir neituninni.
22. Leggja verður til grundvallar að neitun kærða á sýnagjöf hafi verið af ásetningi. Réttlætingarástæður kærða breyta engu þar um, þó þær geti mögulega leitt til þess að ekki sé talið að um brot sé að ræða á grundvelli reglunnar um óyggjandi réttlætingu.
23. Kærði byggir neitun sína einkum á þeim rökum að honum hafi ekki borið að mæta í lyfjapróf í Crossfit móti því sem hann var staddur í, þar sem Crossfitsamband Íslands hafi ekki sjálfstæðar reglur um lyfjamál og um meingallað umhverfi hafi verið að ræða.
24. Eins og áður hefur verið vikið að, þá fór lyfjaprófið fram á vegum Lyfjaeftirlitsnefndar ÍSÍ. Þrátt fyrir að fram hafi komið við meðferð málsins að Crossfitsamband Íslands hafi greitt ÍSÍ fyrir framkvæmd lyfjaprófa, þá breytir það engu um þá ófrávíkjanlegu skyldu íþróttamanna sem falla undir lög ÍSÍ um lyfjamál að samþykkja sýnatöku þegar Lyfjaeftirlitsnefnd ÍSÍ óskar eftir því, *hvar og hvenær sem er*.
25. Ófullkomnið regluverk hjá Crossfitsambandi Íslands eða sú skoðun kærða að honum bæri ekki skylda til að mæta í lyfjapróf við þessar aðstæður, fullnægja ekki þeim áskilnaði að teljast óyggjandi réttlæting í skilningi greinar 2.3. í lögum ÍSÍ um lyfjamál.
26. Sama gildir um texta í skjali sem keppendur undirrituðu fyrir mótið; Waiwer & Consent. Slíkt skjal fær ekki breytt skýrum skyldum allra félagsmanna íþróttahreyfingarinnar til að verða við kröfu Lyfjaeftirlits ÍSÍ um sýnagjöf.
27. Verður því að telja sannað að kærði braut gegn grein 2.3 í lögum ÍSÍ um lyfjamál með háttsemi sinni.

28. Samkvæmt grein 10.3.1 skal óhlutgengi fyrir brot á grein 2.3. vera *ffögur ár, nema í tilfelli þar sem ekki er veitt sýni og íþróttamaðurinn geti sýnt fram á að brotið á lyfjareglunni hafi ekki verið að yfirlögðu ráði* (*samkvæmt skilgreiningu greinar 10.2.3) en þá skal óhlutgengitími vera tvö ár.*
29. Í grein 10.2.3. segir m.a.: *Hugtakið "að yfirlögðu ráði" líkt og það er notað í grein 10.2 og 10.3 á að auðkenna þá íþróttamenn sem hafa rangt við. Því þarf íþróttamaðurinn eða annar einstaklingur sem aðhafðist það sem hann/hún vissi að væri brot á lyfjareglu eða vissi að umtalsverð hætta væri á því að atferlið gæti talist eða leitt til brots á lyfjareglu og hunsaði ákveðið þessa áhættu.* ...
30. Grein 10.2.3 veitir takmarkaða leiðsögn um hvenær íþróttamenn geta neitað sýnagjöf að yfirlögðu ráði og hvenær slík neitun telst ekki vera að yfirlögðu ráði.

31. Við aðalmeðferð málsins lýsti kærði aðstæðum svo, að mikill æsingur hafi verið og uppnám, þar sem félagi hans hafði þá þegar neitað að mæta í sýnistöku. Leiðbeiningar hafi verið af skornum skammti og honum hafi verið tilnefndur einhver fulltrúi sem hann ekki þekkti eða treysti.
32. Eins og áður greinir verður að líta svo á að neitun kærða á sýnagjöf hafi verið af ásetningi.
33. Kærði stóð sjálfur, sem íþróttamaður með skyldur sem slíkur, frammi fyrir því vali að fallast á sýnistöku eða ekki. Hann valdi að gera það ekki. Ætlast er til þess að íþróttamenn viti að þeim ber að veita sýni þegar eftir því er kallað af þar til bærum aðila, sbr. grein 1.3.3. í lögum ÍSÍ um lyfjamál. Verður því ekki komist hjá því að túlka synjun kærða svo, að hún hafi verið af yfirlögðu ráði í skilningi greinar 10.2.3. í lögum ÍSÍ um lyfjamál.
34. Í greinum 10.4, 10.5 og 10.6 eru reglur sem geta leitt til niðurfellingar eða styttigar á tímabili óhlutgengi. Við flutning málsins vísaði lögmaður kærða til sjónarmiða sem fram koma í þessum reglum til stuðnings þeiri varakröfu að viðurlög yrðu eins væg og lög leyfðu, ef talið væri að kærði væri sekur um brot gegn lyfjalogum.
35. Brot kærða fellst í að neita sýnagjöf. Með því að kærði tók þá ákvörðun sjálfur verður ekki séð að ákvæði greinar 10.4 geti komið til skoðunar hér.
36. Í grein 10.5.2 er svofellt ákvæði:

Ef íþróttamaður eða annar aðili sýnir fram á í einstöku máli þar sem grein 10.5.1 á ekki við, að hann/hún beri enga umtalsverða sekt eða vanrækslu, þá, með fyrirvara um frekari styttingu eða útilokun eins og kveðið er á um í grein 10.6, er heimilt að styttu annars gildandi tímabil óhlutengis á grundvelli sektarstigs íþróttamannsins eða annars einstaklings, en hið styttu tímabil óhlutengis má ekki vera minna en sem nemur helmingi þess tíma óhlutengis sem annars hefði gilt...

Enska útgáfan er svohljóðandi: *If an Athlete or other Person establishes in an individual case where Article 10.5.1 is not applicable, that he or she bears no Significant fault or Negligence, then, subject to further reduction or elimination as provided in Article 10.6, the otherwise applicable period of Ineligibility may be reduced based on the Athlete or other Person's degree of Fault, but the reduced period of Ineligibility may not be less than one-half of the period of Ineligibility otherwise applicable.*

37. Í dómi Court of Arbitration for Sport (CAS) nr. 2014/A/3869 kemur fram að þar forðaðist íþróttamaður vísvitandi lyfjapróf og gaf þá skýringu að honum hefði verið sagt að hann myndi falla á lyfjaprófi þar sem hann hefði drukkið Red Bull orkudrykk. Daginn eftir mætti hann og gaf sýni sem reyndist neikvætt. Um var að ræða íþróttamann búsettan í afskekktu svæði á Indlandi. Landsdómstólar samþykktu síka afsökun og styttu óhlutengi úr tveimur árum sem var lágmarkið í eitt ár. WADA taldi það ekki rétta lögskýringu og skaut málinu til CAS. Í dóminum, málsgreinum 49 til 59 er hugtakið “engin umtalsverð sekt eða vanræksla” (enska: “No Significant Fault or Negligence”) útskýrt. Rök íþróttamannsins fyrir styttu óhlutengi voru einkum: 1) hann mætti sjálfviljugur til lyfjaprófs daginn eftir, 2) hann stóðst lyfjaprófið, 3) hann kom frá mjög afskekktu svæði, 4) hann skorti þekkingu og reynslu af lyfjareglum og 5) hann fékk ranga ráðgjöf um að Red Bull drykkurinn myndi leiða til þess að hann felli á lyfjaprófi. CAS félst ekki á að hægt væri að heimfæra málavexti undir reglu 10.5.2. og dæmdu íþróttamanninn í óstytt bann, sem var þá 2 ár fyrir brot af þessu tagi.
38. Túlka verður undanþágur þessar þróngt samkvæmt fordænum CAS.
39. Kærði hefur vísað til texta á skjalinu Waiver & Consent til stuðnings máli sínu. Almennt verður ekki talið, að unnt sé að breyta réttarstöðu íþróttamanna í lyfjamálum með

upplýsingum sem þeim er fram koma á skjalinu og getur það ekki gengið framar skýrum lagareglum sem um lyfjaeftirlit gilda. Enda skjalið hugsað gagnvart keppendum í umræddu móti óháð því hvort þeir væru félagsmenn í aðildarfélagi að ÍSÍ.

40. Í málí þessu háttar svo, að lyfjaeftirlit ÍSÍ framkvæmdi fyrst lyfjaeftirlit og kannaði síðan hvort þeir sem hefðu verið boðaðir í það væru aðilar að ÍSÍ.
41. Í grein 5 í lögum ÍSÍ um lyfjamál er fjallað um lyfjapróf og rannsóknir. Þar segir m.a. í grein 5.1.1.: *Áætlun um dreifingu lyfjaprófa, lyfjaprófun, aðgerðir eftir lyfjapróf og öll tengd starfsemi lyffjaráðs ÍSÍ skal vera í samræmi við alþjóðlegar reglur um lyfjapróf og rannsóknir. Lyfjaeftirlitsnefnd ÍSÍ ákveður fjölda prófa á verðlaunasætum, slembipróf og afmörkuð próf samkvæmt forsendum alþjóðlegra laga um lyfjapróf og rannsóknir. Öll ákvæði alþjóðlegra laga um lyfjapróf og rannsóknir gilda sjálfskrafa varðandi slík próf.*
42. Í grein 5.1.3. segir: *Lyffiaráð ÍSÍ hefur heimild til að afla, meta og vinna úr upplýsingum um lyfjamisnotkun frá öllum tiltækum heimildum, upplýsa um þróun skilvirkrar, yfirvegaðrar og hófsamrar áælunar um dreifingu prófa, skipulagt markviss próf og/eða skapað grundvöll rannsóknar á mögulegu broti eða brotum á lyfjareglum.*
43. Þá segir í grein 5.2.5.: *Ef annað lyfjaeftirlit með prófunarvald yfir íþróttamanni sem heyrir undir þessi lög framkvæmdir lyfjapróf á íþróttamanninum, ber Lyfjaeftirliti ÍSÍ og sérsambandi íþróttamannsins að viðurkenna slikt próf í samræmi við grein 15 og (í samráði við hitt lyfjaeftirlitið eða með öðrum hætti samkvæmt grein 7 í lyfjalögnum) getur lyffiaráð ÍSÍ hafi mál gegn íþróttamanninum samkvæmt lögnum vegna brots á lyfjareglum sem uppgötvað við slikt lyfjapróf.*
44. Loks er rétt að reifa hér grein 5.2.2. en þar segir: *Lyfjaeftirlitsnefnd ÍSÍ getur krafð sérhvern íþróttamann sem heyrir undir prófunarvald þess (þar á meðal íþróttamann í keppnisbanni) um sýni hvenær og hvar sem er.*
45. Þó gerð sé krafa til þess að lyfjaeftirlit fari að faglegum viðmiðum leiðir af tilvitnuðum reglum, einkum ákvæði 5.1.3. og 5.2.5. í lögum ÍSÍ um lyfjamál, að heimilt er að nota gögn sem aflað er í lyfjaeftirliti fyrir CrossFit Ísland, þegar í ljós kemur að umræddur íþróttamaður er undir lögsögu ÍSÍ, jafnvel þó hann hafi ekki meðvitað verið boðaður til sýnatöku sem íþróttamaður undir lögsögu ÍSÍ.
46. Þrátt fyrir að orðalag skjalsins Waiver & Consent hafi getað ýtt undir þann skilning að lyfjaeftirlit ÍSÍ myndi ekkert með sýni gera eftir sýnatöku og þrátt fyrir að ekki hafi verið vitað hvort kærði væri félagsmaður aðildarfélags ÍSÍ þegar hann var boðaður til sýnatöku, þá verður ekki litið svo á, í ljósi reglna 5.1.3., 5.2.2. og 5.2.5. í lögum ÍSÍ um lyfjamál, að þessar aðstæður leiði til þess að litið verði svo á að um afsakanlegt gáleysi í skilningi greinar 10.5.2. hafi verið að ræða.
47. Gera verður þá kröfu til kærða, eins og allra íþróttamanna, að það eitt að synja Lyfjaeftirliti ÍSÍ um sýnatöku með vísvitandi hætti, falli undir hugtakið “að yfirlögðu ráði” eins og það er skilgreint í grein 10.2.3. og því geti ekki heldur verið litið svo á að um afsakanlegt gáleysi sé að ræða.
48. Var synjun kærða þannig ásetningsverk og ekki verður fallist á að ástæður synjunarinnar verði taldar leiða til þess að um hafi verið að ræða atburð sem kærði ber “enga umtalsverða sekt eða vanrækslu” eins og áskilið er í grein 10.5.2. í lögum ÍSÍ um lyfjamál.
49. Í grein 10.6. í lögum ÍSÍ um lyfjamál er vikið að útilokun, styttingu eða niðurfellingu á óhlutgengistíma eða öðrum viðurlögum af tilteknum öðrum ástæðum en sök eða sakarstigi.
50. Í grein 10.6.1. er fjallað um tilvik þar sem íþróttamaður aðstoðar við að upplýsa um önnur brot gegn lyfjareglum. Ákvæðið á ekki við í þessu málí.

51. Í grein 10.6.2. er fjallað um tilvik þar sem íþróttamaður viðurkennir lyfjamisnotkun þegar aðrar sannanir skortir. Ákvæðið á ekki við í þessu máli.
52. Í grein 10.6.3. er fjallað um tilvik þar sem íþróttamaður viðurkennir brot á lyfjareglum eftir að hafa komið sér hjá sýnatöku. Kærði hefur ekki viðurkennt brot á lyfjareglum, heldur hefur þvert á móti verið byggt á því að líkur standi til að saklaus maður verði sakfelldur ef fallist verður á kröfu kæranda. Getur ákvæðið því ekki átt við í þessu máli.
53. Loks er í grein 10.6.4. að finna heimild til að stytta viðurlög ef sýnt er fram á að fleiri en eitt ákvæði greina 10.4., 10.5. eða 10.6. eigi við. Með vísan til framanritaðs verður ekki talið sýnt fram á að ákvæðið geti átt við í máli þessu.
54. Með vísan til framanritaðs er óhjákvæmilegt að dæma kærða til fjögurra ára óhlutgengis.
55. Samkvæmt grein 10.10 í lögum ÍSÍ um lyfjamál skal upphaf óhlutgengis jafnan miða við daginn sem endanlegur úrskurður liggrur fyrir. Í grein 10.10.1 segir: *Hafi orðið umtalsverðar tafir á skýrslugjafarferlinu eða öðrum þáttum lyfjaefstirlitsins sem eru ekki sök íþróttamannsins eða annars einstaklings, má sá aðili sem leggur á refsinguna láta óhlutgengið hefjast fyrr, jafnvel miða við dag sýnisveitingar eða daginn sem annað brot á lögnum átti sér stað...*
56. Kærði þurfti að sæta því að upphafleg kæra (í máli 3/2017) var ekki lögð fram í málínus fyrir en þremur mánuðum (92 dögum) eftir að brotið átti sér stað. Kærði mátti búast við slíkri kæru innan fjögurra vikna (28 daga) frá því að öll atvik lágu ljós fyrir. Það verður ekki metið kærða til óhags að ekki hafi uppgötvast fyrir en löngu síðar að hann var skráður félagsmaður aðildarfélags ÍSÍ. Líta verður svo á, að um sé að ræða frestun sem kærði ber enga ábyrgð á.
57. Þá hefur meðferð máls þessa (6/2017) dregist úr hófi vegna atriða er lúta að dómsformanni og kærði getur ekki borið neina ábyrgð á.
58. Með vísan til framanritaðs, sbr. grein 10.10.1. í lögum ÍSÍ um lyfjamál, atvika málsins í heild sinni og með vísan til röksemda í dómi CAS í máli nr. 2014/A/3869 sem áður er getið, málsgreina 62 - 64, er ákveðið að upphaf óhlutgengis skuli vera vera daginn sem brotið átti sér stað, eða þann 27. nóvember 2016.
59. Ekki eru efni til að dæma kærða málskostnað, sbr. ákvæði e liðar greinar 36.1. í lögum ÍSÍ og verður kröfu kærða þar um hafnað.

Dómsorð:

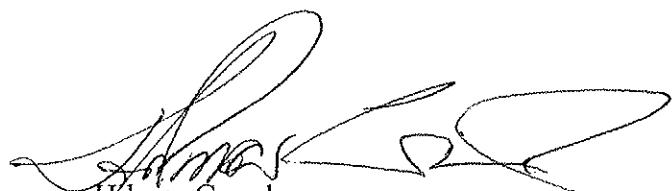
Kærði, Bergur Sverrisson, er dæmdur til fjögurra ára óhlutgengis til þátttöku í allri starfsemi sem fram fer á vegum ÍSÍ, sambandsaðila þess eða félaga eða deilda innan þeirra, frá 27. nóvember 2016.

Kröfu kærða um málskostnað er hafnað.

Dómsorðið er lesið í heyranda hljóði.

Aðilar hafa rétt til að áfrýja máli til áfrýjunardómstóls ÍSÍ í eina viku frá því að aðila máls var fyrst kunnugt um niðurstöðu málsins, en þó eigi síðar en 4 vikum eftir að dómur var upp kveðinn, sjá grein 33 í lögum ÍSÍ.

Dómþingi slitið

Hilmar Gunnlaugsson.
Sigurður I. Halldórsson
Sigurður Magnússon